

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бараца Григорія Ісааковича щодо відповідності Конституції України (конституційності) припису абзацу другого частини п'ятої статті 294 Кримінального процесуального кодексу України

м. К и ї в
14 січня 2021 року
№ 7-2(II)/2021

Справа № 3-226/2020(545/20)

Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Сліденка Ігоря Дмитровича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича – доповідача,
Лемака Василя Васильовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бараца Григорія Ісааковича щодо відповідності Конституції України (конституційності) припису абзацу другого частини п'ятої статті 294 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Головатого С.П. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

установила:

1. Барац Григорій Ісаакович як суб'єкт права на конституційну скаргу (далі – Заявник) звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням (вх. № 18/545 від 23 листопада 2020 року) визнати таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним), припис абзацу другого частини п'ятої статті 294 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс), яким встановлено: „Строк досудового розслідування, що закінчився, поновленню не підлягає“.

На думку Заявника, оспорюваний припис Кодексу не відповідає приписам статей 55, 64 Конституції України.

Заявник стверджує, що „норма абз. 2 ч. 5 ст. 294 КПК щодо неможливості поновлення строку досудового розслідування, що закінчився, в широкому колі ситуацій перешкоджає реалізації гарантованого статтею 55 Конституції України права особи на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності слідчих органів та судовий захист від їхньої сваволі, перетворює таке право на суто декоративне, позбавлене практичного наповнення, тобто істотно обмежує його всупереч статті 64 Конституції України“.

Обґрунтовуючи свою позицію щодо неконституційності оспорюваного припису Кодексу, Заявник цитує приписи Конституції України, Кодексу, посилається на судові рішення у його справі, а також на рішення судів у справах інших осіб.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає таке.

2.1. Заявник звернувся до Чернівецького відділу поліції Головного управління Національної поліції в Чернівецькій області із заявою про вчинення щодо нього кримінального правопорушення, на підставі якої 6 квітня 2019 року

до Єдиного реєстру досудових розслідувань було внесено відомості про кримінальне правопорушення.

Слідчий Чернівецького відділу поліції Головного управління Національної поліції в Чернівецькій області постановою від 13 квітня 2020 року вказане кримінальне провадження закрити на підставі припису абзацу сімнадцятого частини першої статті 284 Кодексу, за яким: „Слідчий дізнавач, прокурор зобов’язані закрити кримінальне провадження також у разі, коли строк досудового розслідування, визначений статтею 219 цього Кодексу, закінчився та жодній особі не було повідомлено про підозру“.

Заявник оскаржив вказану постанову слідчого до суду.

Слідчий суддя Першотравневого районного суду міста Чернівці ухвалою від 2 вересня 2020 року відмовив у задоволенні скарги Заявника на постанову слідчого про закриття кримінального провадження.

2.2. Чернівецький апеляційний суд ухвалою від 10 вересня 2020 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі Заявника, апеляційну скаргу, подану адвокатом в інтересах Заявника, залишив без задоволення, а ухвалу слідчого судді суду першої інстанції від 2 вересня 2020 року – без змін.

Суд апеляційної інстанції вказав, зокрема, що „матеріали провадження свідчать про те, що жодній особі у цьому кримінальному провадженні не було повідомлено про підозру, а встановлений законом (ст. 219 КПК України) строк досудового розслідування на час прийняття слідчим постанови закінчився, а тому слідчий відповідно до вимог кримінального процесуального Закону, який містить імперативну норму – [абз. 17] ч. 1 ст. 284 КПК України – прийняв 13.04.2020 року постанову про закриття кримінального провадження. Із матеріалів провадження вбачається, що в межах строку досудового розслідування уповноважена особа не зверталась із клопотанням про його продовження. За приписами ч. 5 ст. 294 КПК України, строк досудового розслідування, який закінчився, поновленню не підлягає, а відтак – продовжений бути не може. Отже, наразі у цьому кримінальному провадженні виключена

можливість проведення поза межами строку досудового розслідування будь-яких слідчих дій, про які вказує потерпілий, оскільки це суперечитиме закону. Відтак, вимоги апелянта про повернення цього кримінального провадження для організації досудового розслідування, з огляду на підставу закриття кримінального провадження, не можуть бути задоволені“.

3. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ в конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

3.1. Заявник, обґрунтовуючи невідповідність припису абзацу другого частини п'ятої статті 294 Кодексу Конституції України, цитує приписи частин першої, другої статті 55, частини першої статті 64 Конституції України без аргументації невідповідності оспорюваного припису Кодексу Основному Закону України. Окрім того, Заявник не навів аргументів, які підтверджували би логічний зв'язок між оспорюваним приписом Кодексу щодо неможливості поновлення строку досудового розслідування, що закінчився, та його правом на судовий захист, встановленим приписами частин першої, другої статті 55 Конституції України. Оскільки цитування Основного Закону України без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваного припису Кодексу не є обґрунтуванням тверджень щодо його неконституційності, то Заявник не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України

„Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Бараца Григорія Ісааковича щодо відповідності Конституції України (конституційності) припису абзацу другої частини п'ятої статті 294 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**